

ZALECENIE RADY**z dnia 13 lipca 2018 r.****w sprawie krajowego programu reform Bułgarii na 2018 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Bułgarię programu konwergencji na 2018 r.**

(2018/C 320/02)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania ⁽²⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 1,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

uwzględniając rezolucje Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej,

uwzględniając opinię Komitetu Zatrudnienia,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

uwzględniając opinię Komitetu Ochrony Socjalnej,

uwzględniając opinię Komitetu Polityki Gospodarczej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 22 listopada 2017 r. Komisja przyjęła roczną analizę wzrostu gospodarczego, rozpoczynając tym samym europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej w 2018 r. Uwzględniła ona w należyтым stopniu Europejski filar praw socjalnych proklamowany przez Parlament Europejski, Radę i Komisję w dniu 17 listopada 2017 r. Priorytety określone w rocznej analizie wzrostu gospodarczego zostały zatwierdzone przez Radę Europejską na posiedzeniu w dniu 22 marca 2018 r. W dniu 22 listopada 2017 r. Komisja, na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1176/2011, przyjęła także sprawozdanie w ramach mechanizmu ostrzegania, w którym wskazała Bułgarię jako jedno z państw członkowskich, w przypadku których przeprowadzona zostanie szczegółowa ocena sytuacji.
- (2) Sprawozdanie krajowe na 2018 r. dotyczące Bułgarii zostało opublikowane w dniu 7 marca 2018 r. Zawiera ono ocenę postępów Bułgarii w realizacji zaleceń dla tego kraju, przyjętych przez Radę w dniu 11 lipca 2017 r. ⁽³⁾, działań następczych podjętych w związku z zaleceniami dla tego kraju z poprzednich lat, a także postępów Bułgarii w realizacji jej krajowych celów w ramach strategii „Europa 2020”. Sprawozdanie to objęło również szczegółową ocenę sytuacji przeprowadzoną na podstawie art. 5 rozporządzenia (UE) nr 1176/2011, której wyniki opublikowano w dniu 7 marca 2018 r. W wyniku analizy Komisja doszła do wniosku, że w Bułgarii występują zakłócenia równowagi makroekonomicznej. Słabościom sektora finansowego towarzyszy wysokie zadłużenie przedsiębiorstw i duży odsetek zagrożonych kredytów korporacyjnych. Obraz tej sytuacji dopełnia niekompletna korekta na rynku pracy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 25.⁽³⁾ Dz.U. C 261 z 9.8.2017, s. 1.

- (3) W dniu 19 kwietnia 2018 r. Bułgaria przedłożyła swój krajowy program reform na 2018 r. oraz swój program konwergencji na 2018 r. W celu uwzględnienia powiązań między tymi dwoma programami poddano je jednoczesnej ocenie. Krajowy program reform Bułgarii na 2018 r. zawiera zobowiązania dotyczące zarówno krótkiego, jak i średniego okresu, oraz uwzględnia wyzwania wskazane w sprawozdaniu krajowym na 2018 r. Zapowiada w szczególności środki mające na celu wzmocnienie nadzoru sektora bankowego i pozabankowego, ulepszenie ram prawnych dotyczących niewypłacalności oraz ograniczenie pozostałych słabości wykrytych podczas testów warunków skrajnych w 2016 r. Wskazano również środki mające na celu zwiększenie poboru podatków i zwalczanie szarej strefy, zapewnienie lepszego ukierunkowania aktywnych polityk rynku pracy, poprawę ochrony socjalnej i rozwiązanie szeregu problemów w sektorach opieki zdrowotnej i edukacji. Skuteczne wprowadzenie w życie krajowego programu reform na 2018 r. pomogłoby usunąć zakłócenia równowagi makroekonomicznej.
- (4) Odpowiednie zalecenia dla tego kraju znalazły odzwierciedlenie w programowaniu europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych („fundusze ESI”) na lata 2014–2020. Jak określono w art. 23 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013⁽¹⁾, Komisja może zwrócić się do państwa członkowskiego z wnioskiem o dokonanie przeglądu oraz zaproponowanie zmian w umowie partnerstwa i odpowiednich programach, w przypadku gdy jest to konieczne do wsparcia realizacji stosownych zaleceń Rady. Komisja przedstawiła więcej szczegółowych informacji na temat wykorzystania przez nią tego przepisu w ramach wytycznych w sprawie stosowania działań łączących skuteczność funduszy ESI z należytym zarządzaniem gospodarczym.
- (5) Bułgaria jest obecnie objęta częścią zapobiegawczą paktu stabilności i wzrostu. W programie konwergencji na 2018 r. rząd – wychodząc od nadwyżki nominalnej wynoszącej w 2017 r. 0,9 % PKB – wyznacza sobie za cel osiągnięcie równowagi budżetowej w 2018 r., a następnie nadwyżki wynoszącej 0,3 % PKB w 2019 r., 0,5 % w 2020 r. i 0,2 % w 2021 r. W okresie objętym programem planowane jest utrzymanie, z marginesem, średniookresowego celu budżetowego, tj. deficytu strukturalnego na poziomie 1 % PKB. W programie konwergencji na 2018 r. zakłada się, że relacja długu sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB stopniowo zmaleje z 25,4 % PKB w 2017 r. do 19,4 % PKB w 2021 r. Scenariusz makroekonomiczny, na którym oparto te prognozy budżetowe, jest wiarygodny. Zgodnie z prognozą Komisji z wiosny 2018 r. saldo strukturalne utrzyma nadwyżkę, ale zmniejszy się ona z 0,9 % PKB w 2017 r. do 0,5 % PKB w 2018 r., pozostając na tym poziomie również w 2019 r. Prognozuje się zatem, że saldo strukturalne utrzyma się w obu latach powyżej średniookresowego celu budżetowego. Ogólnie rzecz biorąc, Rada jest zdania, że zgodnie z prognozami Bułgaria spełni wymogi paktu stabilności i wzrostu w latach 2018 i 2019.
- (6) Szczególnie ważne jest zwiększenie efektywności polityki budżetowej. Zwiększają się dochody z podatków i poprawia się przestrzeganie przepisów prawa podatkowego, jednak raczej w wyniku lepszych warunków gospodarczych niż usprawnienia administracji podatkowej i poboru podatków. Efektywność wydatków publicznych w niektórych sektorach jest bardzo niska. W związku z tym konieczne są reformy w dziedzinie zarządzania finansami publicznymi, a obecne warunki gospodarcze i budżetowe szczególnie sprzyjają takim reformom. Wyniki gospodarcze przedsiębiorstw państwowych są słabe w porównaniu z innymi państwami regionu i z sektorem prywatnym, a poza tym są również źródłem niepewności i ryzyka dla finansów publicznych, gdyż zaległości płatnicze tych przedsiębiorstw stanowią zobowiązania warunkowe. Ogólnie rzecz biorąc, ład korporacyjny w przedsiębiorstwach państwowych nadal pozostaje wyzwaniem i nie spełnia norm międzynarodowych. Ponadto reformy w tej dziedzinie są bardzo ważne dla otoczenia biznesowego.
- (7) Kondycja sektora finansowego nadal poprawiała się mimo utrzymujących się słabości. Zagrożone kredyty korporacyjne nadal utrzymują się na wysokim poziomie, aczkolwiek zostały ograniczone. Bufory kapitałowe w ujęciu średnim są zadowalające, co stwarza możliwości oczyszczenia bilansów. Odnotowano istotne postępy, jeśli chodzi o poprawę nadzoru nad sektorem finansowym, jednak konieczne jest jeszcze pełne wdrożenie niektórych środków. Ograniczenie pozostałych rodzajów ryzyka związanego z ekspozycją wobec podmiotów powiązanych oraz usprawnienie wyceny aktywów są kluczowe dla dalszego wzmocnienia bilansów i poprawy odporności banków i firm ubezpieczeniowych.
- (8) Nieskuteczność ram prawnych dotyczących niewypłacalności spowalnia redukcję zadłużenia sektora prywatnego i rozwiązywanie problemów związanych z kredytami zagrożonymi. Procedury są długotrwałe, a stopa odzysku

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320).

jest niska. Nadal brakuje niektórych elementów skutecznie funkcjonujących ram, w szczególności przepisów dotyczących umorzenia długów i zapewnienia przedsiębiorcom drugiej szansy w rozsądnym terminie po ogłoszeniu upadłości. Brak gromadzenia danych i odpowiednich narzędzi monitorowania uniemożliwia ocenę skuteczności zarówno starych, jak i nowych procedur, w tym dotyczących restrukturyzacji przedsiębiorstw.

- (9) Odsetek pracy nierejestrowanej jest nadal wysoki, co ma istotny wpływ na dochody podatkowe, warunki pracy i adekwatność dochodu uzyskiwanego po przejściu na emeryturę. Bułgaria wprowadziła niedawno szereg środków mających na celu poprawę tej sytuacji. Obejmują one między innymi umowy jednodniowe w rolnictwie, usprawnioną współpracę między organami podatkowymi i urzędami pracy oraz wzmożone wysiłki na rzecz zwiększenia świadomości na temat negatywnych konsekwencji dla pracowników. Efektywność tych środków będzie zależała od ich skutecznego wdrożenia. Przyspieszenie przejścia do gospodarki formalnej jest niezbędne w celu zapewnienia wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu i sprawiedliwych warunków pracy dla wszystkich.
- (10) Sytuacja na rynku pracy jest coraz lepsza, lecz nadal występują wyzwania. Wskaźnik zatrudnienia osiągnął poziom sprzed kryzysu, a bezrobocie jest poniżej średniej Unii. Z tych pozytywnych tendencji na rynku pracy nie korzystają jednak w równym stopniu wszystkie osoby w wieku produkcyjnym. Osoby długotrwale bezrobotne, bierne zawodowo osoby młode, Romowie i osoby mieszkające w uboższych regionach i na obszarach wiejskich nadal borykają się ze sporymi trudnościami w wejściu lub ponownym wejściu na rynek pracy. Starzejące się i zmniejszające liczebnie społeczeństwo oraz współczynnik aktywności zawodowej poniżej średniej unijnej to czynniki, które są przyczyną niedoboru siły roboczej i kwalifikacji, co osłabia długoterminowe perspektywy gospodarcze. Uzasadniony byłby zatem wzmocniony nacisk na podnoszenie kwalifikacji i szkolenie. Należałoby umacniać aktywność zawodową i zwiększać szanse na zatrudnienie poprzez wykorzystanie zestawu skutecznych środków zapewniających dotarcie do wspomnianych osób, aktywną politykę w zakresie rynku pracy i usługi społeczne.
- (11) Nierówności pod względem dochodów i dostępu do usług (edukacja, opieka zdrowotna i mieszkalnictwo) oraz ryzyko ubóstwa lub wykluczenia społecznego są na jednym z najwyższych poziomów w Unii. W 2016 r. dwie piąte społeczeństwa było zagrożone ubóstwem lub wykluczeniem społecznym, podczas gdy dochody najbogatszych 20 % gospodarstw domowych były prawie ośmiokrotnie wyższe niż dochody 20 % najuboższych gospodarstw domowych. Niskie są wydatki na ochronę socjalną, w tym na ogólny system dochodu minimalnego, którego zasięg i adekwatność są ograniczone, podobnie jak jego wpływ na zmniejszenie ubóstwa i nierówności. Brakuje obiektywnego mechanizmu weryfikacji poziomu świadczeń. Mimo niedawnych usprawnień pod względem adekwatności świadczeń z pomocy społecznej i minimalnych emerytur i rent, system zabezpieczenia społecznego nie zapewnia wystarczającego poziomu wsparcia dla najsłabszych i defaworyzowanych grup społecznych, takich jak Romowie, dzieci, osoby starsze, osoby z niepełnosprawnościami i mieszkańcy obszarów wiejskich. Świadczenie usług społecznych jest na niewystarczającym poziomie i nie są one w pełni zintegrowane z rynkiem pracy i innymi usługami.
- (12) Płaca minimalna jest ustalana bez jasnego i przejrzystego mechanizmu, a odsetek pracowników otrzymujących płacę minimalną wzrósł ponad dwukrotnie w ciągu ostatnich sześciu lat. Brak takiego mechanizmu może zagrozić osiągnięciu odpowiedniej równowagi między celami polegającymi na wspieraniu zatrudnienia i konkurencyjności przy jednoczesnej ochronie dochodu z pracy. Ponadto stwarza to niepewność, która może mieć negatywny wpływ na przewidywalność warunków działalności gospodarczej. Rząd przedłożył propozycje mechanizmu ustalania płacy minimalnej w celu zaradzenia tym niedociągnięciom. Nie ma jednak porozumienia w tej kwestii między partnerami społecznymi. Również w swojej prognozie budżetowej rząd uwzględnił podwyżki płacy minimalnej do 2020 r. W 2018 r. Bułgaria ratyfikowała Konwencję dotyczącą ustalania płac minimalnych Międzynarodowej Organizacji Pracy. Może to być dobra podstawa do ustanowienia obiektywnego mechanizmu.
- (13) Znaczącymi wyzwaniami pozostają ograniczony dostęp do opieki zdrowotnej z powodu niskich wydatków publicznych, nierówna dystrybucja ograniczonych zasobów i niski odsetek osób posiadających ubezpieczenie zdrowotne. Niski poziom wydatków publicznych musi być rekompensowany wysokimi wydatkami prywatnymi, głównie w formie dopłat własnych. W Bułgarii odsetek osób nieposiadających ubezpieczenia zdrowotnego jest wysoki w porównaniu z takim odsetkiem w większości państw członkowskich UE. Problematiczna pozostaje kwestia różnic pomiędzy poszczególnymi obwodami, jeśli chodzi o dostępność lekarzy, a także mała liczba pielęgniarek. Pozytywne jest natomiast to, że ostatnio zmniejszyła się liczba lekarzy opuszczających Bułgarię. W celu zaradzenia tym słabościom należy wykorzystać środki takie jak krajowa strategia ochrony zdrowia.
- (14) Mimo niedawnych środków mających na celu unowocześnienie systemu kształcenia, wyniki edukacyjne są na niskim poziomie i są wyraźnie uzależnione od statusu społeczno-ekonomicznego. Dzieci z rodzin defaworyzowanych, w szczególności Romów, nie mają równych szans. Wysoki odsetek osób przedwcześnie kończących naukę oznacza negatywne skutki pod względem przyszłej zdolności do zatrudnienia i wyników na rynku pracy.

Wyzwaniem pozostaje zapewnienie etnicznie zróżnicowanych przedszkoli, szkół i klas w kontekście świadczenia wysokiej jakości powszechnego kształcenia o charakterze integracyjnym. Reforma programów nauczania ma na celu poprawę wyników edukacyjnych i umiejętności cyfrowych. Poziom umiejętności cyfrowych jest jednak wciąż na jednym z najniższych poziomów w Unii i jest zróżnicowany w poszczególnych grupach społeczno-ekonomicznych. Mimo niedawno wprowadzonych środków dostosowanie kształcenia i szkolenia zawodowego do rynku pracy jest nadal niewystarczające. Trwa reforma szkolnictwa wyższego, wyzwanie stanowi jednak zaradanie niedoborowi kwalifikacji ze względu na brak równowagi, jeśli chodzi o profile absolwentów w poszczególnych sektorach. Uczestnictwo w kształceniu dorosłych jest bardzo niskie mimo potrzeby podnoszenia kwalifikacji. W związku z wyraźnie dostrzegalnym starzeniem się kadry nauczycielskiej rozpoczęto wprowadzanie środków w celu zaradzenia przyszłym niedoborom. Mimo niedawnych usprawnień programy kształcenia nauczycieli wymagają dalszego wzmocnienia.

- (15) Wiele ze środków uwzględnionych w krajowej strategii zamówień publicznych zostało wdrożonych. Władze krajowe powinny jednak dołożyć większych starań w celu zapewnienia ich skutecznego wprowadzenia w życie. Według organizacji biznesowych i pozarządowych ogólna sytuacja w dziedzinie zamówień publicznych zaczęła się już poprawiać. Nadal jednak niepokojący jest brak przejrzystości i korupcja. Częste korzystanie z bezpośredniego udzielania zamówień oraz wysoka liczba przypadków, w których złożono tylko jedną ofertę, mogą znacznie ograniczać przejrzystość i skuteczność tego systemu. Przeprowadzana jest obecnie pierwsza niezależna ocena nowych funkcji kontrolnych Agencji ds. Zamówień Publicznych. Konieczne byłoby jej regularne aktualizowanie w celu zapewnienia dalszej optymalizacji funkcji kontrolnych wspomnianej agencji. Pozostałe do rozwiązania problemy dotyczące zdolności administracyjnych, w tym na szczeblu gminnym, wymagają dalszych starań na rzecz profesjonalizacji i normalizacji, a także poważnego rozważenia możliwości, jakimi dysponują centralne jednostki zakupujące. Agregacja popytu również mogłaby pomóc w poprawie skuteczności i zapewnić oszczędności w systemie zamówień publicznych w sektorze opieki zdrowotnej. Dalszego przemyslenia wymaga nadal kwestia znalezienia rozwiązania umożliwiającego zapobieganie opóźnieniom w ważnych projektach publicznych.
- (16) Niedociągnięcia strukturalne i wysoka fragmentacja systemu badań naukowych, rozwoju i innowacji ograniczają jego wkład w produktywność i wzrost gospodarczy. W przemyśle produkcyjnym nadal dominują segmenty o niższym zaawansowaniu technologicznym i jest bardzo niewiele innowacji. Szczególnie niski jest poziom wydatków publicznych i prywatnych na badania naukowe i rozwój. Ze względu na powolne tempo reform przejście do systemu zorientowanego na innowacje jest utrudnione. Mimo że działa wiele uniwersytetów i ośrodków badawczych, zaledwie kilka z nich osiąga wysokiej jakości wyniki naukowe. Istotną słabością jest nadal kwestia komercjalizacji badań naukowych. W systemie finansowania badań naukowych brakuje konkurencyjnych zaproszeń do składania wniosków, międzynarodowej oceny oraz finansowania instytutów badawczych w oparciu o uzyskiwane wyniki. Słaba jest współpraca między sektorem publicznym i prywatnym w zakresie badań naukowych i rozwoju. Sztandarowy park innowacyjno-technologiczny „Sofia Tech Park” nadal boryka się z wieloma wyzwaniami, m.in.: nieefektywnym zarządzaniem, niestabilnym zarządem, niepełnym wykorzystaniem infrastruktury naukowej i brakiem długoterminowego zaangażowania finansowego ze strony rządu. Transformacja strukturalna wraz ze skutecznym zarządzaniem oraz stabilnym poziomem zasobów publicznych na badania naukowe i innowacje mogą zmaksymalizować wpływ na produktywność i wzrost gospodarczy oraz wspierać przejście gospodarki ku działaniom zapewniającym większą wartość dodaną zgodnie ze strategią inteligentnej specjalizacji.
- (17) Otoczenie biznesowe wymaga dalszych usprawnień. Przyjęto już szereg reform, jednak opóźnia się ich praktyczne wdrażanie. Przedsiębiorcy nadal obawiają się korupcji, niedociągnięć instytucjonalnych i niewystarczającej podaży pracy. Postępy w reformie administracji publicznej i e-administracji są powolne. Jeśli chodzi o sprawowanie rządów w sektorze publicznym, korzystne byłoby zapewnienie większej przejrzystości, jaśniejszych zasad i długoterminowych perspektyw. Ponadto rola dialogu społecznego może nadal ewoluować, w razie konieczności przy wsparciu organów publicznych. Niedociągnięcia infrastrukturalne znajdują odzwierciedlenie w niskiej skuteczności i wydajności w sektorze transportu. Rynek kolejowych przewozów pasażerskich cierpi na skutek braku skutecznej konkurencji. Nie wprowadzono należycie ukierunkowanych i skutecznych środków zapewniających ograniczenie zanieczyszczenia powietrza.
- (18) W 2017 r. Bułgaria kontynuowała wysiłki na rzecz reformy systemu sądownictwa i zaradzenia niedociągnięciom w zwalczaniu korupcji i przestępczości zorganizowanej. Nowe wybory do Najwyższej Rady Sądownictwa potwierdziły pozytywne skutki reform konstytucjonalnych i legislacyjnych przeprowadzonych w 2015 i 2016 r. Przyjęto reformy kodeksu karnego w celu usprawnienia systemu ścigania przypadków korupcji na dużą skalę i rozważa się wprowadzenie dalszych reform. Na początku 2018 r. przyjęto ustawę ustanawiającą nowy połączony organ antykorupcyjny, aby wzmocnić prewencję i efekt odstraszący w odniesieniu do korupcji na dużą skalę. W ramach mechanizmu współpracy i weryfikacji Komisja kontynuuje monitorowanie reformy sądownictwa oraz walki z korupcją i przestępczością zorganizowaną w Bułgarii. Obu tych obszarów nie ujęto zatem w zaleceniach dla poszczególnych krajów skierowanych do Bułgarii. Są one jednak istotne dla rozwoju korzystnego otoczenia biznesowego w tym kraju.

- (19) W ramach europejskiego semestru 2018 Komisja przeprowadziła wszechstronną analizę polityki gospodarczej Bułgarii, którą opublikowała w sprawozdaniu krajowym na 2018 r. Komisja oceniła również program konwergencji na 2018 r., krajowy program reform na 2018 r., a także działania następcze podjęte w odpowiedzi na zalecenia skierowane do Bułgarii w poprzednich latach. Komisja wzięła pod uwagę nie tylko ich znaczenie dla stabilnej polityki budżetowej i społeczno-gospodarczej w Bułgarii, ale także stopień, w jakim są one zgodne z unijnymi przepisami i wytycznymi, ze względu na konieczność wzmocnienia ogólnego zarządzania gospodarczego w Unii przez wnoszenie na szczeblu unijnym wkładu w przyszłe decyzje krajowe.
- (20) W świetle powyższej oceny Rada przeanalizowała program konwergencji na 2018 r. i jest zdania ⁽¹⁾, że – zgodnie z przewidywaniami – Bułgaria spełni wymogi paktu stabilności i wzrostu.
- (21) W świetle dokonanej przez Komisję szczegółowej oceny sytuacji i powyższej oceny Rada przeanalizowała krajowy program reform na 2018 r. i program stabilności na 2018 r. Zalecenia Rady na mocy art. 6 rozporządzenia (UE) nr 1176/2011 znajdują odzwierciedlenie w zaleceniach 2 i 3 poniżej,

NINIEJSZYM ZALECA Bułgarii podjęcie w latach 2018 i 2019 działań mających na celu:

1. usprawnienie poboru podatków i poprawę efektywności wydatków publicznych, w tym poprzez intensywniejsze egzekwowanie środków zmierzających do ograniczenia zakresu gospodarki nieformalnej; unowocześnienie ram ładu korporacyjnego w odniesieniu do przedsiębiorstw państwowych zgodnie z dobrymi praktykami międzynarodowymi;
2. wprowadzenie środków następczych wynikających z przeprowadzonych przeglądów sektora finansowego oraz wdrożenie planów działań nadzorczych w celu wzmocnienia nadzoru nad tym sektorem i jego stabilności; zapewnienie odpowiedniej wyceny aktywów, w tym zabezpieczenia bankowego, poprzez rozszerzenie procedur oceny i audytu; ukończenie reformy ram prawnych dotyczących niewypłacalności oraz wspieranie sprawnie funkcjonującego rynku wtórnego kredytów zagrożonych;
3. zwiększenie zdolności do zatrudnienia wśród grup defaworyzowanych poprzez środki zmierzające do podnoszenia kwalifikacji i aktywizacji zawodowej; poprawę świadczenia wysokiej jakości powszechnego kształcenia o charakterze integracyjnym, w szczególności wśród Romów i innych grup defaworyzowanych; poprawę dostępu do usług opieki zdrowotnej zgodnie z krajową strategią ochrony zdrowia i powiązaniem planem działania, w tym poprzez ograniczenie dopłat własnych pacjentów oraz zaradzenie niedoborom personelu w służbie zdrowia; wprowadzenie regularnego i przejrzystego systemu przeglądu dochodu minimalnego oraz poprawę jego zasięgu i adekwatności.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 lipca 2018 r.

W imieniu Rady
H. LÖGER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Na mocy art. 9 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1466/97.